

I. ONZE UITDAGINGEN

De wereld wordt vandaag verdeeld tussen twee grootmachten: China en de Verenigde Staten. Rusland speelt in die klasse niet mee: economisch is het niet sterker dan Italië. Maar het voert wel oorlog op ons continent. Europa heeft op dit moment niets in de pap te brokken. En dat is een probleem.

Willen wij nu met onze vuist op tafel slaan om onze belangen te verdedigen, dan knijpen China, Rusland of de VS ons de keel toe en is het: geen licht en elektriciteit meer in onze straten en huizen, geen of onbetaalbare geneesmiddelen in de ziekenhuizen, geen enkele controle meer over de impact van artificiële intelligentie, niets.

Maar als we minder afhankelijk worden van andere landen voor onze energie, industrie en technologie, dan verandert die situatie volledig.

Als alle 450 miljoen Europeanen eindelijk aan hetzelfde zeel beginnen te trekken, dan worden wij een zeer machtig continent. Dan bepalen wij wie er zaken met ons mag doen, en onder welke voorwaarden. Onze voorwaarden.

UITDAGING I: CHINA HAKT ONZE INDUSTRIE IN DE PAN

Made in China is meer dan wat letters op een goedkoop hebbedingetje dat we bijna op automatische piloot bestellen in een of andere webshop, en de dag zelf nog in onze brievenbus willen. Die drie woorden staan symbool voor hét geopolitieke wapen van China.

Made in China 2025 is namelijk een tienjarenplan dat de Chinese overheid in 2015 lanceerde. Het doel? Van China de wereldleider maken in een reeks strategische sectoren: van elektrische voertuigen en zonnepanelen tot robotica, chips en biotech. In die sleutelsectoren en in de kerncomponenten en grondstoffen die daarvoor nodig zijn, wil China zo weinig mogelijk afhankelijk zijn van het Westen.

Die collectieve inspanningen lonen keihard, want China maakt in verschillende sectoren gewoon de beste technologie. Bovendien controleert het land het volledige proces, van de ontginning van grondstoffen tot de levering van het afgewerkte product bij de klant. Batterijen, elektrische voertuigen, zonnepanelen. *They are in total control.*

China heeft zijn industrie onafhankelijk gemaakt van de wereld, en de wereld afhankelijk van zijn industrie. *They are in total control.*

WIJ BETALEN DE REKENING

Alleen concurreert China niet eerlijk: dumping aan lage prijzen door overproductie, massale overheidssubsidies en een ondergewaardeerde munt zijn het Chinese handelsmerk. China dopeert zijn eigen bedrijven. Dat heeft choquerende cijfers tot gevolg: in het eerste kwartaal van 2026 steeg de Chinese export naar Europa met maar liefst 25% tegenover 2024, terwijl de exportprijzen nauwelijks stegen.

Het gevaar van de Chinese strategie is de geleidelijkheid. Een invasie is zichtbaar, maar een hele industriële waardeketen (alles wat nodig is om een product te maken en bij de klant te krijgen) die stap voor stap in Chinese handen overgaat, is dat heel lang niet. Alleen is het even riskant als een invasie. Zo controleert China op dit moment meer dan 50% van de ontginning van kritieke grondstoffen en meer dan 90% van de verwerking van zeldzame aardmetalen. Dat maakt ons heel erg afhankelijk van hen.

Waarom? In alles wat we gebruiken in ons dagelijks leven, van auto's tot smartphones en van frigo's tot waterkokers, hebben we die grondstoffen nodig. Pak dat weg en onze manier van leven wordt vijftig jaar terug in de tijd gekatapulteerd. Lithium is maar één voorbeeld: zonder lithium geen batterijen, zonder batterijen geen smartphones of elektrische auto's.

Wanneer ook nog eens de goedkoopste elektrische voertuigen, zonnepanelen en batterijcellen allemaal het label *Made in China* dragen, dan is onze afhankelijkheid zo enorm dat China ons pijn kan doen waar en wanneer het maar wil.

En wie dat kan, die heeft ons in zijn macht.

UITDAGING 2: AMERIKA IS NIET LANGER EEN BONDGENOOT

Historisch gezien zijn de Verenigde Staten een sterke bondgenoot van Europa, maar onder Donald Trump gedraagt het land zich helemaal niet zo. Integendeel zelfs, de Amerikanen willen ons economisch en democratisch verzwakken en van hen afhankelijk maken.

VERDEEL EN HEERS

Een van de Amerikaanse tactieken is om ons te destabiliseren door zich te mengen in de binnenlandse politiek van Europese lidstaten. In 2025 publiceerde het Witte Huis zijn veiligheidsstrategie, waarin Trump duidelijk maakte dat hij de koers van Europa maar niets vond. Een van de doelen was 'het cultiveren van verzet tegen de huidige Europese koers'. Er stond geschreven dat 'de groeiende invloed van patriottische Europese partijen aanzet geeft tot groot optimisme'. Voor de duidelijkheid: patriottisch betekent voor deze Amerikaanse regering extreemrechts. Sindsdien begon de Republikeinse partij

van Trump hele nauwe banden aan te knopen met Europese extreemrechtse partijen, ook Vlaams Belang.

En nu, in 2026, biedt het Amerika van Trump gewoon openlijk geld aan: geïnteresseerden kunnen solliciteren voor fondsen van één tot drie miljoen dollar van het State Department (het ministerie van Buitenlandse Zaken). Het doel? Volgens de VS 'het ontwikkelen van democratische veerkracht en de rechtsstaat in Europa'. Klinkt goed, maar wat betekent dat eigenlijk? Wat deze Amerikaanse regering echt wil, is dat Europa meer op het Amerika van Trump gaat lijken: rijke vriendjes nog rijker maken, massale repressie tegen migranten en een Europese tak van de MAGA-beweging.

Extreemrechtse groeperingen in Europa worden gesteund door het grote Amerikaanse geld. Waarom? Omdat de allerrijksten nóg meer macht krijgen in een wereld waarin kleine landen en mensen niet beschermd worden.

Dat soort buitenlandse bemoeienissen zijn wij in Europa helemaal niet gewoon. De meeste leiders weten dan ook niet goed hoe ze moeten reageren. Maar ons hier keihard tegen verzetten, is de enige juiste reactie. Dat heb ik zelf trouwens ook gedaan. *Remember* de rel rond Bill White, de Amerikaanse ambassadeur in België? Voor de zekerheid vertel ik even over welke absurde episode ik het hier heb, want die White heeft intussen meer dan één relletje veroorzaakt.

In de eerste helft van 2026 meldde het parket van Antwerpen dat het twee Joodse besnijders (moheels) wilde vervolgen voor illegale besnijdenissen, wegens opzettelijke verwondingen bij minderjarigen en onwettige uitoefening van geneeskunde. Amerikaans ambassadeur White veroorzaakte een diplomatieke rel door het onderzoek antisemitisch te noemen. Dat is op zich al een ongepaste inmenging in de gerechtelijke procedure van België, maar dat is nog maar wat die White openlijk uitspookte. Achter de schermen, en dat is nog veel kwalijker, was hij ook bij mij komen lobbyen om tussen te komen in dat gerechtelijk onderzoek.

Ik heb hem toen heel duidelijk gezegd: *ain't gonna happen*. Dat hoort gewoon niet, dat de politiek tussenkomt in de rechtsgang. Toch niet in een rechtsstaat als de onze. Daar was White natuurlijk niet van gediend, en dát is volgens mij de reden dat hij vervolgens een oudere video van mij gebruikte om te proberen mij door het slijk te halen. Een video waarin ik kritiek had geuit op de vreselijke praktijken van ICE, de Amerikaanse immigratiepolitie. Alsof dat onterechte kritiek was. Ik vergeleek het met het Duitsland van Hitler in de jaren 30, wat White gebruikte als drogreden om te zeggen: je beledigt mijn president, dus mag je de VS niet meer binnen. Een inreisverbod, zowaar. Zogezegd vanwege die video. Maar je zou het ook anders kunnen zien: misschien deed hij het wel omdat ik hem niet had geholpen om een gerechtelijk onderzoek te manipuleren?

Weet je waarom ik mij daar zo hard tegen heb verzet? Omdat de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht een fundament

is van onze democratie. Bill White vond dat hij dat wel even kon omzeilen. Maar hoe kwalijk is dat? Stel je gewoon even voor dat het bij jou gebeurt. Dat iemand met macht het gerecht zomaar kan beïnvloeden in jouw nadeel. Bij ons heb je een rechtssysteem dat helaas niet perfect is, maar waarbij je normaal gezien wel zo eerlijk en gelijk mogelijk berecht wordt. Of je nu rijk of arm bent, wit of zwart, man of vrouw, gay of straight, noem maar op. Zo hoort het. Daarom moet die vriendjespolitiek ervantussen. Dat wil zeggen: de politiek mag zich niet bemoeien met de rechtsgang.

Dat relletje met White bewijst perfect een van de dingen die vandaag op het spel staan: de rechtsstaat, waarin iedereen een eerlijk proces en een gelijke behandeling krijgt. Waarin niet alles altijd in het voordeel verloopt van mensen met macht, en in het nadeel van mensen zonder. In Europa leeft de rechtsstaat nog. Maar we gaan moeten ontstaan om dat zo te houden.

HET GIFTIGE DOEL VAN EXTREEMRECHTS: DE EU VERZWAKKEN

Dat de Amerikaanse ambassadeur daarnaast heel vriendschappelijke banden met het Vlaams Belang onderhoudt, is dus geen toeval. De VS van Trump steunen extreemrechts in alle Europese landen, want het maakt deel uit van een doelgerichte strategie van Amerika tegen Europa. Hun tactiek is het eeuwenoude 'verdeel en heers'. Een verdeeld Europa, waarin de kleine landen en de gewone werkende mensen niet beschermd worden, betekent nog meer macht voor hen. En omgekeerd: een verenigd Europa, waarin wij wél allemaal

aan hetzelfde zeel trekken, heeft meer macht en dat willen ze natuurlijk niet. Dus zaaien ze verdeeldheid en steunen ze nationalistische partijen die de werking van een sterk Europa saboteren. Denk maar aan Orbán, de gewezen Hongaarse premier die in zijn eentje de Europese steun aan Oekraïne kon tegenhouden.

Wat doen de extreemrechtse partijen nog zoal, in ruil voor de steun van Trump en de zijnen? Neem nu Vlaams Belang. De partij is tegen de Europese Unie, al zijn ze daarover veel stiller sinds de dramatische gevolgen van de Brexit. Maar Vlaams Belang wil de Unie wel nog steeds kapotmaken door het uit te hollen tot een informele club, waarin elk land op elk moment kan blokkeren en de gemeenschappelijke regels vrijblijvend worden. En telkens als Europa iets doet wat gewone mensen vooruithelpt, stemmen ze tegen. Tegen Europese minimumlonen bijvoorbeeld. Tegelijk werpt Vlaams Belang zich op als dé verdediger van onze boeren. Maar onze boeren leven niet van Vlaanderen alleen, hé. Ze leven van export. Vlaamse zuivel, varkensvlees en diepvriesgroenten gaan naar Duitsland, Frankrijk, Nederland en de hele wereld. Zonder de Europese interne markt komen er weer grenzen, papierwerk en tarieven tussen onze boeren en hun klanten.

**Extreemrechts is alleen goed voor de allerrijksten.
Voor de rest van ons is een sterker Europa goed.
Een welvarend, solidair Europa is het enige wat
ons kan beschermen tegen de zure regen van
extreemrechts.**

Vraag het maar aan de Britse boeren, die massaal voor Brexit stemden. Ze kregen gouden beloftes, maar zitten nu met minder afzetmarkten, bergen papierwerk om iets over de grens te krijgen en minder financiële steun. De partijen die hen de Brexit hebben aangepraat, geven vandaag geen antwoord. Maar dát verhaal hoor je bij Vlaams Belang natuurlijk niet.

De Brexit toont hoe gevaarlijk extremen en verdeeldheid zijn. Ze geven simpele antwoorden op complexe problemen. Antwoorden die goed bekken en op het eerste gezicht goed voelen bij mensen die bezorgd of gefrustreerd zijn. Maar tien jaar later blijkt dat diezelfde mensen nog veel slechter af zijn. Of we het nu graag horen of niet: alleen samenwerking helpt ons vooruit.

En nee, dat krijg je allemaal niet uitgelegd in één sexy socialmediapost. Maar het is wel de waarheid. *The bigger picture*. En *the bigger picture*, dat is nu net wat ik in dit boek uit de doeken wil doen.

DE VS BOMBARDEREN ONZE ECONOMIE

Ook op economisch vlak vallen de Verenigde Staten ons aan. Dat doen ze door invoertarieven te heffen, door ons te overtuigen of desnoods te verplichten om militaire aankopen bij hen te bestellen, of ons voor miljarden te binden om meer Amerikaans gas binnen te halen dan we nodig hebben.

Het is trouwens ook om economische redenen dat Trump zijn pijlen richt op Europees grondgebied: Groenland. Eerst wilde

hij het kopen, daarna dreigde hij zelfs om het land militair in te nemen. De recentste pogingen om Groenland over te nemen gebeuren via diplomatie: in het voorjaar van 2026 openen de Amerikanen een nieuwe, hypermoderne ambassade in de hoofdstad Nuuk. Allemaal, volgens Trump, om de Russische dreiging tegen te gaan. Helaas is dat een grove leugen. De enige echte reden is dat de bodem van Groenland bomvol kritieke grondstoffen zit voor de Amerikaanse industrie.

We moeten ons dus geen illusies maken: de Verenigde Staten waren lang een bondgenoot, maar zolang Trump en de zijnen daar de plak zwaaien, vormen ze een gevaarlijke tegenstander. Het enige wat de huidige Amerikaanse overheid wil, is Trump en zijn medestanders onsmakelijk rijk maken, en in één beweging economische en militaire dominantie voor de VS nastreven.

Het enige wat ze van ons willen is dat we zwijgen en knikken. Doen we dat niet, dan proberen ze ons te chanteren, te verzwakken en te ondermijnen.

UITDAGING 3: DE BRUTE MACHTSPOLITIEK VAN DE RUSSEN

Sinds februari 2022 voert het Rusland van Vladimir Poetin oorlog op Europees grondgebied. Dat kost Poetin massaal veel geld, maar toch blijft de oorlog duren. Nochtans is Rusland geen economische grootmacht, zijn bbp (bruto binnenlands

product, de maatstaf voor de omvang van een nationale economie) is zelfs kleiner dan dat van de Benelux. Hoe kan het dan dat de Russen niet al lang failliet zijn? Omdat China hen rechthoudt, als klant en als leverancier.

Wel, in Rusland wil je momenteel niet wonen. Gewone Russen hebben geen rechten, geen sociale bescherming. Ze werken vaak in slechte en ongezonde omstandigheden, een deel van de bevolking is grof gezegd gewoon kanonnenvlees. Het Rusland van Poetin is een kleptocratie: een land waarin een politieke elite, met Poetin aan het hoofd, de staat misbruikt om zichzelf op grote schaal te verrijken. Het hoeft niet te verbazen dat Rusland vandaag een van de meest ongelijke landen ter wereld is.

Wat Rusland dan weer wel heeft, zijn nucleaire wapens, een totaal gemobiliseerde oorlogseconomie en een oorlogszuchtige leider. Helaas zijn Poetin en zijn oligarchen zeker in staat om de oorlog met Oekraïne nog jaren te laten aanslepen. En in Europa houden we maar beter ernstig rekening met zo'n scenario.

HOE WIJ DE RUSSISCHE DREIGING VOELEN

Die dreiging is zeer voelbaar bij ons. Zowat dagelijks worden we overstelpt met nieuwsberichten over droneaanvallen, invasies van het Europese luchtruim en dreigende Russische oorlogstaal. Dat zorgt op het hele continent voor een onveiligheidsgevoel, van de Baltische staten tot Brussel. En helaas is dat terecht.

Bovendien dwingen de oorlog en de dreiging ons tot enorme investeringen: steun aan Oekraïne, investeringen in defensie en in de afweer van de cyberoorlog die Rusland in Europa voert. Want ook Poetin wil de EU democratisch pijn doen, door verkiezingen te beïnvloeden en extreemrechtse partijen te steunen. Hetzelfde plan als de Verenigde Staten, met andere woorden.

POETIN DRAAIT DE GASKRAAN DICHT

Rusland heeft een groot deel van de EU afhankelijk gemaakt van goedkoop Russisch gas. Duitsland, de grootste economie van de EU, had er zelfs zijn volledige industriële model op gebouwd. Tijdens de energiecrisis van 2022-2023 toonde Rusland al dat het er niet voor terugschrikt om onze afhankelijkheid van Russisch gas te gebruiken als wapen.

Door het gas af te snijden probeerde Moskou ons te dwingen om te kiezen tussen onze welvaart en onze solidariteit met Oekraïne. Dat is toen niet gelukt, maar het had kunnen lukken. Als de winter strenger was geweest, waren we waarschijnlijk in grote problemen gekomen.

WAKE UP, EUROPE!

Het is duidelijk: we worden op verschillende fronten tegelijk aangevallen. Onze tegenstanders willen ons systematisch zwak en afhankelijk maken. En wij? Wij zijn totaal niet gewapend tegen die aanvallen.

We moeten nú wakker worden en stappen zetten om onafhankelijker te worden. Om zelf een strategische wereldspeler te worden. Om eindelijk onze troefkaarten op tafel te leggen en te zeggen: wij bepalen zelf wie zaken met ons mag doen en onder welke voorwaarden. Enkel dan kunnen wij ons lot in eigen handen nemen en onze unieke manier van leven behouden. En garanderen voor de volgende generaties.

Europa wordt aangevallen, dat is geen overdrijving. Maar nu kunnen we er nog iets aan doen om onze manier van leven te beschermen. Nu. Of nooit.

Het is dat, of het is ondergaan en machteloos blijven toekijken. En als het ooit zover komt, zullen jij, ik en iedereen in Europa terugdenken aan nu. Aan het moment dat we er nog iets aan konden doen.

Daarom is het nu of nooit.